

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.013 van 16 februari 2012
in de zaak A. 200.082/IX-7125**

In zake : Loki BOURALOV
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Lies Rentmeesters
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Belegstraat 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Willem Slosse
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Brusselstraat 59
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 5 mei 2011, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van de minister van Justitie van 16 maart 2011
houdende weigering van de aanvraag van Loki Bouralov tot naamsverandering van
Bouralov naar Lov.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord
ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 februari 2012.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lies Rentmeesters, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Astrid Gelijkens, die loco advocaat Willem Slosse verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Frederic Eggermont, gemachtigd om ter terechtzitting advies te verlenen, heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is op 25 augustus 1979 te Bamut (Tsjetsjenië) geboren als Aslanbek Tukhanovitch BOURALOV. Sinds 8 september 2009 is hij Belg.

3.2. Op 28 juli 2010 dient de verzoeker bij de minister van Justitie een aanvraag in tot wijziging van zijn naam van Bouralov naar Lov en van zijn voornaam van Aslanbek naar Loki.

De verzoeker motiveert zijn aanvraag als volgt:

“Ik ben een erkend vluchteling uit Tsjetsjenië en ben sinds kort een genaturaliseerde Belg, doch mijn vreemde naam zorgt voor integratie problemen in België. Om mijn integratie te vergemakkelijken en te verbeteren, wil ik verzoeken om een naams- en voornaamsverandering.

Integratie is bovendien niet de enige reden om te verzoeken tot naamsverandering.

Ik ben immers homoseksueel en afkomstig uit Tsjetsjenië. Mijn naam zorgt er in België voor dat landgenoten uit Tsjetsjenië weten dat ik van Tsjetsjeense origine ben alwaar homoseksualiteit niet aanvaard wordt en zelfs kan leiden tot ernstige fysieke gewelddaden op mijn persoon”.

3.3. Bij ministerieel besluit van 22 februari 2011 wordt de verzoeker, in acht genomen dat de gekozen voornaam van aard is zijn integratie te bevorderen, gemachtigd om zijn voornamen te vervangen door die van Loki. De voornaamswijziging wordt op 24 mei 2011 in de registers van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen overgeschreven.

3.4. Bij beslissing van 16 maart 2011 weigert de minister van Justitie echter in te gaan op het verzoek tot naamsverandering. De beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de in rubriek vermelde zaak heb ik de eer U mede te delen dat het toekennen van een naamsverandering krachtens de wet van 15 mei 1987 betreffende de namen en voornamen, onderworpen is aan strikte voorwaarden.

Gelet op het principe van de vastheid van naam kan de naamsverandering slechts uitzonderlijk door Z.M. de Koning worden toegestaan en op voorwaarde dat het verzoek gesteund is op behoorlijk bewezen ernstige redenen; bovendien mag de gevraagde naam geen aanleiding geven tot verwarring en de verzoeker of derden niet kunnen schaden (artikel 3, lid 2, van vermelde wet).

Tot slot wens ik te preciseren dat de toelating om van naam te veranderen wettelijk beschouwd wordt als een gunst verleend aan betrokkene en niet als een recht voor deze laatste.

Na een grondig onderzoek van uw dossier moet ik U tot mijn spijt meedelen dat er in uw geval geen afdoende ernstige motieven in de zin van bovenvermelde wet voorhanden bevonden zijn om aan Z.M. de Koning voor te stellen U toelating te verlenen uw naam te veranderen in die van 'LOV', mede in acht genomen het principe van de vastheid van naam, waarvan slechts om gewichtige redenen kan afgeweken worden.

De naam wordt verkregen op de bij de wet opgelegde wijze, hij kan niet vrij gekozen worden.

De huidige naam 'BOURALOV' is niet dermate vreemdklinkend dat er moeilijkheden zijn om hem uit te spreken, te verstaan of te schrijven".

3.5. Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

4. De verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Hij laat gelden dat de bestreden beslissing enkel wordt gemotiveerd door de overweging dat de naam Bouralov niet dermate vreemdklinkend is dat er moeilijkheden zijn om hem uit te spreken, te verstaan of te schrijven, terwijl hij in zijn verzoekschrift ook heeft aangevoerd dat hij omwille van zijn familienaam ernstige problemen ondervindt in de omgang met de Tsjetsjeense gemeenschap in België. De verzoeker wijst erop dat zijn familienaam zijn origine verraaft; dat homoseksualiteit in Tsjetsjenië niet wordt aanvaard en dat er gevaar bestaat voor gewelddaden tegen zijn persoon. De verwerende partij heeft die argumentatie niet onderzocht, zodat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd.

De verzoeker laat in zijn memorie van wederantwoord nog gelden dat met een eventuele motivering die door de verwerende partij wordt aangevoerd in het kader van huidig beroep geen rekening kan worden gehouden.

5. De verwerende partij voert in haar memorie van antwoord aan dat zij geenszins verplicht is te antwoorden op elk argument dat de verzoeker in zijn verzoek van 28 juli 2010 heeft aangevoerd. Zij wijst erop dat in de bestreden beslissing verwezen wordt naar het principe van de vastheid van naam, naar het feit dat een naamsverandering een gunst is en naar het gegeven dat de naam van de verzoeker, hoewel van vreemde origine, niet dermate vreemd klinkt dat hij aanleiding geeft tot problemen inzake uitspraak, verstaanbaarheid of schrijfwijze. Rekening houdend met de verplichting tot bescherming van het uitzonderlijk karakter van de naamsverandering, volstaat het voor de verwerende partij om een negatieve beslissing te motiveren aan de hand van een verwijzing naar een constante praktijk, waarvan zij de bestaansredenen uiteenzet. De verwerende partij voegt daaraan toe de motieven waarop zij haar beslissing heeft gesteund daadwerkelijk onderzocht te hebben en wijst erop dat de invulling van het begrip “ernstige redenen” behoort tot de appreciatiebevoegdheid van de uitvoerende macht. De Koning beschikt desbetreffend over een discretionaire bevoegdheid.

6. De verwerende partij houdt in haar laatste memorie voor dat de verzoeker Belg is en zich niet meer hoeft te bewegen in Tsjetsjeense kringen. Bovendien hoeft hij zich niet steeds met naam en voornaam bekend te maken aan vreemden. De naamsverandering kan ook niet verhelpen aan de oorzaak van de dreiging met fysiek geweld, zijnde verzoekers seksuele geaardheid, en het feit dat verzoekers origine herkenbaar is door andere factoren zoals zijn taal en zijn uiterlijk. Zij stelt voorts dat homoseksualiteit zelfs in de Belgische samenleving nog verhitte reacties kan uitlokken, en dat de verzoeker van eventuele dreiging met fysiek geweld aangifte kan doen bij de bevoegde instanties, teneinde de daders - al dan niet van de Tsjetsjeense origine - te laten vervolgen.

Zij laat voorts gelden dat homoseksualiteit in het verleden nooit in aanmerking werd genomen als een ernstige reden voor het verkrijgen van een naamswijziging.

Beoordeling

7. Luidens artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen moeten de individuele bestuurshandelingen uitdrukkelijk worden gemotiveerd. De beslissing die aan de betrokkene wordt meegedeeld, moet niet enkel het dictum bevatten, maar eveneens de redenen op grond waarvan de beslissing werd genomen. Deze verplichting heeft evenwel een meer beperkte draagwijdte dan de motiveringsverplichting die geldt voor jurisdictionele beslissingen, zoals bepaald in artikel 149 van de Grondwet. In de beslissing moet niet op elk argument dat door de betrokkene wordt aangevoerd, afzonderlijk worden geantwoord. Het volstaat dat de beslissing duidelijk de redenen doet kennen die haar verantwoorden.

Artikel 3 van de genoemde wet bepaalt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Deze motivering moet afdoende zijn. Dit laatste betekent dat de motivering pertinent moet zijn, wat inhoudt dat de motivering duidelijk met de bestreden beslissing moet te maken hebben, en dat zij draagkrachtig moet zijn, wat betekent dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De betrokkene moet in de hem aanbelangende beslissing de motieven kunnen lezen op grond waarvan ze werd genomen zodat hij kan nagaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen. De motivering moet de betrokkene in staat stellen om met kennis van zaken te oordelen of het zinvol is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

8. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de afwijzing van het verzoek tot naamswijziging te dezen steunt op het ontbreken van ernstige redenen, in de zin van artikel 3, derde lid, van de wet van 15 mei 1987 betreffende de namen en voornamen. Meer in het bijzonder wordt gesteld dat de familienaam van de verzoeker niet dermate vreemdklinkend is dat er moeilijkheden zijn om hem uit te spreken, te verstaan of te schrijven.

Er dient evenwel te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing geenszins wordt ingegaan op de andere door de verzoeker aangevoerde ernstige reden, namelijk dat zijn naam ervoor zorgt dat landgenoten uit Tsjetsjenië weten dat hij van Tsjetsjeense origine is, waar homoseksualiteit niet wordt aanvaard, waardoor hij vreest voor ernstige gewelddaden op zijn persoon. Hoewel de formele motiveringsplicht niet inhoudt dat de verwerende partij een antwoord dient te geven op alle argumenten die de verzoeker ter staving van zijn verzoek tot naamsverandering heeft aangevoerd, veronderstelt zij wel dat uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat voornoemde reden betrokken wordt bij de besluitvorming. Zulks is te dezen niet het geval, nu in de bestreden beslissing enkel wordt vastgesteld dat de naam niet vreemdklinkend is.

9. Het eerste middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de minister van Justitie van 16 maart 2011 houdende weigering van de aanvraag van Loki Bouralov tot naamsverandering van Bouralov naar Lov.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 februari 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

André Vandendriessche